

Nota prostitutiebeleid

1. Inleiding

Op 1 oktober 2000 zal de wet tot opheffing van het algemeen bordeelverbod in werking treden. Door de opheffing van het bordeelverbod ontstaat een onderscheid tussen:

- a. niet-strafbare exploitatie van prostitutie. Deze vrijwillige vormen van prostitutie vallen straks onder het gemeentelijk vergunningenstelsel.
- b. strafbare exploitatie van prostitutie, vallende onder artikel 250a Wetboek van Strafrecht. In dit artikel is de strafbaarstelling van exploitatie van onvrijwillige prostitutie en van prostitutie door minderjarigen verscherpt en zijn de sancties verhoogd. Strafbaar is niet alleen degene die zich schuldig maakt aan de verboden gedragingen, maar ook degene die profijt trekt van een situatie die door een ander is veroorzaakt. Verder is een amendement aangenomen op grond waarvan ook de klanten van minderjarige prostituees strafbaar worden.

Tegelijkertijd wordt een nieuw artikel 151a in de Gemeentewet opgenomen:

De raad kan een verordening vaststellen waarin voorschriften worden gesteld met betrekking tot het bedrijfsmatig geven van gelegenheid tot het verrichten van seksuele handelingen met een derde tegen betaling.

Met dit artikel wil de wetgever uitdrukkelijk een wettelijke grondslag bieden voor een gemeentelijk vergunningenstelsel en een gemeentelijk prostitutiebeleid. Op basis van de Algemene Plaatselijke Verordening, planologische regelingen, de Bouwverordening en de Brandbeveiligingsverordening zal uitvoering worden gegeven aan een prostitutiebeleid gericht op beheersing, sturing en verbetering.

Op 17 augustus 1999 hebben B&W de Startnotitie prostitutiebeleid vastgesteld waarin de achtergronden, uitgangspunten en hoofdlijnen van het Deventer prostitutiebeleid worden geschetst. Op 28 maart 2000 hebben B&W besloten een aantal beleidsstukken voor inspraak vrij te geven, conform het gestelde in de Inspraakverordening Deventer 1993. Dit beleidsvoornemen is op 3 april 2000 gepubliceerd in de gemeentelijke pagina's (Deventer Nu) van de Stadskrant en heeft tot en met 7 mei 2000 ter inzage gelegen gedurende welke termijn iedereen inspraak kon leveren.

Daarnaast is er op 27 april 2000 in het stadhuis een informatie- en inspraakbijeenkomst gehouden voor de exploitanten van seksinrichtingen in Deventer. De diverse onderdelen van het beleid zijn de afgelopen tijd nader uitgewerkt en ingevuld in samenspraak met de betrokken instanties en instellingen.

2. Het gemeentelijk prostitutiebeleid

Het gemeentelijk beleid heeft de volgende uitgangspunten:

- de bescherming van openbare orde en het woon- en leefklimaat, waaronder begrepen het bestrijden van criminaliteit;
- de bescherming en verbetering van de positie van de prostituee.

Het belangrijkste beleidsinstrument bestaat uit de invoering van een vergunningenstelsel dat in de vorm van een nieuw hoofdstuk in de Algemene Plaatselijke Verordening zal worden opgenomen. Daarnaast zijn er nadere regels opgesteld met bouwkundige eisen, brandveiligheidseisen en gebruiksvoorschriften.

Een ander beleidsonderdeel heeft betrekking op de gezondheidszorg en de hulpverlening.

Hieronder zal nader worden ingegaan op een aantal beleidsaspecten.

a. bestrijding criminaliteit

Een belangrijke doelstelling van de wetgever is het ontvlechten van criminaliteit en seksindustrie. Door toegelaten vormen van prostitutie -daar waar vrijwillig wordt gewerkt en geen jeugdigen werkzaam zijn- weg te halen uit de ambiance rondom verboden gedrag en door een effectief strafrechtelijk optreden tegen verboden vormen van prostitutie, acht de wetgever het mogelijk een aanzienlijk gedeelte van de seksindustrie te ontdoen van criminele randverschijnselen.

Daarnaast kan het gemeentelijk vergunningenstelsel fungeren als instrument om criminaliteit in de prostitutie te voorkomen. De verantwoordelijkheid voor het voorkomen van strafbare feiten zoals mensenhandel, geweldsdelicten e.d., wordt bij de exploitant en de beheerder van het prostitutiebedrijf gelegd. Persoonlijke betrokkenheid bij of wetenschap van strafbare feiten in de inrichting zal leiden tot het intrekken van de vergunning.

Zowel de exploitant als de beheerder hebben een belangrijke rol waar het gaat om de bestrijding van strafbare feiten. Daarom moet er enige garantie zijn dat zij die rol aankunnen voordat een vergunning wordt afgegeven. En dus voorziet de verordening in een toetsing van het levensgedrag en kan aan die toetsing inhoud worden gegeven omdat het Besluit inlichtingen justitiële documentatie zodanig is gewijzigd dat relevante informatie beschikbaar komt. Het betreft een onderzoek dat vergelijkbaar is met het onderzoek naar slecht levensgedrag zoals dat in de horeca gebruikelijk is.

Hier ligt dus een belangrijke taak voor de instanties die bij de strafrechtelijke handhaving zijn betrokken, t.w. de politie en het Openbaar Ministerie. Maar omdat deze criminaliteit zich uiteraard afspeelt in of rond prostitutiebedrijven, is ook de openbare orde in beeld en is dus ook de gemeente een actor. Bovendien vormt het bestuurlijke instrumentarium een belangrijke aanvulling op het strafrechtelijke instrumentarium. Vaak zal het intrekken van de vergunning namelijk effectiever zijn dan het toepassen van strafrechtelijke sancties. Dit noopt tot een intensieve samenwerking tussen gemeente, O.M., politie en de andere instanties die bij de handhaving van het beleid betrokken zijn. Op dit aspect zal bij het onderdeel handhaving nader worden ingegaan.

b. bescherming en verbetering van de positie van de prostituee

De opheffing van het bordeelverbod legt de basis voor mogelijke verbeteringen in de maatschappelijke positie van de prostituee. Prostituees krijgen door de opheffing van het bordeelverbod een meer autonome positie waardoor zij meer invloed kunnen uitoefenen op hun arbeidsomstandigheden. Omdat de maatschappelijke positie van prostituees is achtergebleven bij die van andere groepen in de samenleving, is het legitiem om daarin door middel van gemeentelijke regelgeving verbetering te brengen. Het gemeentelijk vergunningenstelsel draagt bij aan de positieverbetering van prostituees doordat via de verordening eisen gesteld worden aan de werkomstandigheden:

- afmetingen werkruimtes
- voldoende sanitaire voorzieningen
- eisen aan hygiëne e.d.
- plicht tot voeren van een "veilige seks" beleid

Voorts is de gemeente zich nader aan het oriënteren over het opzetten van een uitstapprogramma voor prostituees, in het kader van een breder hulpaanbod.

c. vestigingsbeleid

Een seksinrichting dient vanzelfsprekend ook in overeenstemming te zijn met planologische regels. Het Deventer prostitutiebeleid dient mede ondersteund te worden door een planologisch en ruimtelijk kader omdat seksinrichtingen gevestigd moeten zijn op geschikte locaties. Op advies van de afdeling Ruimtelijke Ordening is besloten tot het volgende ruimtelijke kader:

1. De bestaande seksinrichtingen kunnen in principe gehandhaafd blijven voor zover zij op een geschikte locatie zijn gesitueerd en voor de omgeving geen onevenredige overlast tot gevolg hebben. Dit kan geëffectueerd worden bij reguliere planherzieningen.
2. De raamprostitutie wordt uitsluitend geconcentreerd op de huidige locatie aan de Bokkingshang. In het bestemmingsplan Bergkwartier zijn deze prostitutiebedrijven reeds enige jaren positief bestemd als "raamprostitutie".
3. Nieuwvestiging van prostitutiebedrijven in woonwijken is uitgesloten.
4. Nieuwvestiging van prostitutiebedrijven in het buitengebied (met uitzondering van de stadsrandzone) is uitgesloten.
5. Sekswinkels met uitsluitend een detailhandelsfunctie kunnen worden toegelaten op percelen met een winkelbestemming.
6. De nieuwvestiging van prostitutiebedrijven zal uitsluitend gerealiseerd kunnen worden via een ruimtelijke ordeningsprocedure en bij voorkeur in bestaande gebouwen. Per situatie zal steeds een afweging gemaakt dienen te worden aan de hand van de volgende overwegingen:
 - Er mag geen sprake zijn van een onevenredige aantasting van de beschermde landschappelijke, cultuurhistorische en natuurwaarden;
 - Er mag geen sprake zijn van een onaanvaardbare overlast voor de omgeving;
 - Er mag geen sprake zijn van een onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat of het optimaal functioneren van andere functies (zoals bijvoorbeeld de winkelfunctie);
 - Er moet in voldoende mate en op eigen terrein worden voorzien in parkeer- en/of stallingsruimte.

Van de kant van de VNG is aandacht gevraagd voor het aanpassen van bestemmingsplannen. Geadviseerd wordt om globale bestemmingen in de bestaande bestemmingsplannen te inventariseren en desnoods van betere definities of gebruiksvoorschriften te voorzien. Ook wordt in overweging gegeven meerdere bestemmingsplannen tegelijk in dezelfde procedure partiel te herzien ("paraplubestemmingsplan").

De afdeling R.O. heeft echter aangegeven dat het nieuwe beleid in samenhang met de bestaande bestemmingsplannen voldoende houvast biedt om seksinrichtingen op ongewenste locaties te weren.

d. gezondheidszorg

De arbeidsomstandigheden van de prostituee zijn in het algemeen ongunstig. Naast het risico van besmetting met en verspreiding van seksueel overdraagbare aandoeningen (SOA's), kunnen factoren spelen als werken op ongunstige tijden en plaatsen, en zijn er vaak extra gezondheidsrisico's door stress, slechte voeding, drugsgebruik, geweld, lange werktijden e.d. Vanuit de gezondheidszorg is een aanpak vereist die is toegesneden op de specifieke beroepssituatie van de prostituee.

Niet alle exploitanten zullen zich in voldoende mate verantwoordelijk voelen voor de gezondheid van de in hun bedrijf werkzame prostituees. Daarom worden in het vergunningenstelsel een aantal verplichtingen qua gezondheidszorg opgenomen. De belangrijkste verplichtingen:

- in seksinrichtingen moet een bedrijfsbeleid gevoerd worden waarin de toepassing van veilige sekstechnieken en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituee centraal staan;
- medewerk(st)ers van de GGD moeten te allen tijde ongehinderd toegang tot de seksinrichting krijgen en de exploitant moet medewerking verlenen aan voorlichtingsactiviteiten;
- de in de inrichting werkzame prostituees moeten in de gelegenheid worden gesteld zich vrijwillig te laten onderzoeken op soa. Een exploitant mag een prostituee niet dwingen bij een bepaalde arts een onderzoek naar soa te ondergaan.

Daarnaast biedt de Wet collectieve preventie gezondheidszorg aanknopingspunten voor het formuleren van een gemeentelijk beleid op het gebied van welzijn en gezondheid in de prostitutie. De GGD Regio Stedendriehoek zal nader inhoud geven aan activiteiten op het gebied van soa-preventie en gezondheidszorg in de prostitutie. Daartoe ontwikkelt de GGD een aanbod met betrekking tot een bredere medische zorg; zie de bijlage bij deze nota.

3. Het vergunningenstelsel

De tekst van de verordening in de vorm van een apart hoofdstuk 3 in de Algemene Plaatselijke Verordening Deventer is als bijlage bijgevoegd. Uitgangspunt was de model-APV van de VNG waarbij op drie punten is afgeweken van dit model:

- in plaats van een algemeen sluitingsuur voor seksinrichtingen is gekozen voor een bevoegdheid om, indien nodig, per bedrijf een sluitingsuur op te leggen;
- een aanvulling op de verplichting om als exploitant en beheerder altijd aanwezig te zijn in de seksinrichting, in die zin dat als de exploitant niet altijd aanwezig kan zijn, hij ook andere toereikende maatregelen mag nemen om invulling te geven aan het toezicht op het voorkomen van strafbare feiten en van prostitutie door illegale vreemdelingen;
- extra weigeringsgronden voor de vergunning: het overschrijden van het maximumstelsel (zie punt 4b) en het ontbreken van de geschiktheidsverklaring (zie punt 5).

Het vergunningenstelsel is gericht op de bedrijfsmatige exploitatie van seks in een pand: de seksinrichting, zoals gedefinieerd in artikel 3.1.1 van de APV. Bedrijfsmatig wil zeggen dat de activiteiten met een zekere regelmaat en/of op enige schaal plaatsvinden.

Het is niet uit te sluiten dat zich als gevolg van de invoering van het vergunningenstelsel een schemergebied van tussenvormen van bedrijfsmatige prostitutie zal ontwikkelen met als doel zich aan het gemeentelijke stelsel te onttrekken. Exploitanten die niet willen of kunnen voldoen aan de eisen en voorwaarden van het vergunningenstelsel, bijvoorbeeld om bedrijfseconomische redenen of omdat een vergunning geweigerd is, kunnen hun toevlucht zoeken in de illegaliteit of in genoemde tussenvormen. Bij de uitvoering en de handhaving van het beleid zullen de betrokken instanties alert moeten zijn en met gepaste middelen optreden tegen deze ontwikkelingen.

4. Het maximumstelsel

a. Inleiding

Zoals in eerdere beleidsstukken al is aangekondigd, is het wenselijk voor de prostitutiebranche een maximumstelsel in te voeren waarbij het maximum aantal toe te laten seksinrichtingen wordt vastgesteld op basis van het huidige aantal seksinrichtingen dat aantoonbaar op 1 januari 2000 als bedrijf in Deventer gevestigd en geëxploiteerd werd. Deze bedrijven hebben tot 1 juli jl. de gelegenheid gekregen zich aan te melden.

b. Nadere motivering

De thans bestaande situatie in de prostitutiebranche is historisch gegroeid en ontstaan door de werking van vraag en aanbod. Nu de prostitutiebranche uit de illegaliteit treedt, is het denkbaar dat het aantal seksinrichtingen zal gaan toenemen. Daarnaast is het mogelijk dat bedrijven verplaatst worden vooral ook gelet op het restrictieve vestigingsbeleid dat men in andere (regio-) gemeenten wil gaan voeren. Om wildgroei te voorkomen is het daarom van belang aan het beleid een maximumstelsel te koppelen waarbij de beheersbaarheid van de overlast voorop moet staan. Voor de raamprostitutie aan de Bokkingshang is in het verleden al gekozen voor een maximumstelsel, nu zou dat uitgebreid moeten worden voor alle seksinrichtingen in Deventer. Immers, seksinrichtingen kunnen het woon- en leefklimaat in de omgeving aantasten, o.a. door:

- geluidsoverlast, veroorzaakt door komende en gaande bezoekers, vooral in de avond en nacht;
- aan- en wegrijdend verkeer, vooral in de avond en nacht;
- parkeeroverlast;
- het ongewild geconfronteerd worden met erotische-pronografische afbeeldingen, waren en activiteiten.

Tegelijkertijd wordt de prostitutie als maatschappelijk verschijnsel onderkend en moet deze branche de ruimte krijgen zich legaal te vestigen. Daarom wordt aangesloten bij het huidige aantal seksinrichtingen, zoals dat in de loop der tijden historisch is gegroeid. Enerzijds is

aannemelijk dat dit huidige aantal een voldoende aanbod verschaft, anderzijds kan worden vastgesteld dat de overlastproblematiek, afgezien van incidenten, bij het huidige aanbod beheersbaar is. Bovendien kan worden vastgesteld dat er tijdens de inspraak geen bezwaar is gemaakt tegen dit voornemen.

c. **Verschijningsvormen van prostitutie**

De prostitutiebranche kent naar aard en soort vele verschijningsvormen. Niet iedere soort komt in Deventer voor en niet iedere soort is wenselijk. Daarom zal er een maximum worden gehanteerd per soort inrichting. Uitgangspunt is de omschrijving van het begrip seksinrichting in de APV:

de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig, of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, seksuele handelingen worden verricht, of vertoningen van erotisch-pornografische aard plaatsvinden. Onder een seksinrichting worden in elk geval verstaan: een seksbioscoop, seksautomatenhal, sekstheater, een prostitutiebedrijf, waaronder tevens begrepen een kamerverhuurbedrijf, een parenclub en een erotische-massagesalon, al dan niet in combinatie met elkaar;"

Vanwege het verschil in bedrijfsuitoefening en uitstraling onderscheiden we voor wat betreft het maximumstelsel drie categorieën seksinrichtingen:

Categorie 1: seksbioscopen, -automatenhallen en -theaters;

Een *seksbioscoop* is een inrichting waarin hoofdzakelijk erotisch-pornografische voorstellingen worden gegeven door middel van audiovisuele apparatuur. In de *seksautomatenhal* worden deze voorstellingen met behulp van automaten gegeven en in het *sekstheater* worden deze "live"gepresenteerd.

Deventer kent twee sekswinkels die vanwege het mede vertonen van films in deze categorie geplaatst moeten worden.

Maximum aantal in deze categorie : twee.

Categorie 2: raamprostitutie;

Dit zijn prostitutiebedrijven met een of meer ramen ("vitruines") van waarachter de prostituee tracht de aandacht van passanten te trekken.

In Deventer zijn op dit moment 14 prostitutiebedrijven met raamprostitutie gevestigd aan de Bokkingshang.

Maximum aantal in deze categorie: veertien.

Bovendien geldt er voor deze categorie een concentratiebeleid: raamprostitutie is uitsluitend toegestaan aan de Bokkingshang.

Categorie 3: overige seksinrichtingen.

Deze categorie omvat de overige seksinrichtingen, zoals clubprostitutie (seksclubs, privehuizen), erotische massagesalons e.d.

Deventer kent drie seksclubs en een prive-huis. Voor wat betreft de seksclubs wordt opgemerkt dat indien en voor zover er in een seksclub ook tegen betaling alcoholhoudende drank wordt verstrekt, een dergelijk bedrijf tevens moet voldoen aan de eisen en voorwaarden die bij of krachtens de drank- en horecaregeling worden gesteld.

Daarnaast hebben zich twee bedrijven aangemeld waar mogelijk ook seksuele diensten worden verleend, maar waar betwist wordt dat men onder het vergunningstelsel valt.

Maximum aantal in deze categorie : vijf, met de kanttekening dat alle aangemelde bedrijven in deze categorie een vergunning kunnen aanvragen. Leidt dat uiteindelijk tot zes vergunningen, dan geldt er een uitsterfbeleid: zodra een seksinrichting in deze categorie gesloten wordt, is er geen ruimte voor een nieuwe seksinrichting. Maar ook is het dan niet mogelijk een bestaande seksinrichting over te (laten) nemen door een nieuwe exploitant, zolang het feitelijk aantal seksinrichtingen in deze categorie boven het maximum van vijf zit.

Al deze vormen vallen onder het begrip seksinrichting, zijn vergunningplichtig en vallen dus onder het maximumstelsel. Datzelfde geldt evenzeer voor bepaalde vormen van thuisprostitutie, zoals hieronder nader wordt uitgewerkt.

Thuiswerksters

Bij thuisprostitutie vindt de prostitutie op kleine schaal plaats, veelal in de woning van de prostituee zelf waardoor dit ook weinig of geen weerslag heeft op het woon- en leefklimaat in de omgeving. Vaak zijn deze situaties in de buurt niet eens bekend.

In beginsel worden thuiswerksters als niet bedrijfsmatig beschouwd en valt men niet onder de vergunningplicht en evenmin onder het maximumstelsel.

Alleen indien in een concrete situatie hinder en overlast wordt veroorzaakt én indien uit reclame en advertenties in kranten, op internet e.d. blijkt dat bovendien sprake is van een bedrijfsmatige exploitatie, kan geconcludeerd worden dat sprake is van een vergunningplichtige seksinrichting, ook al werkt er slechts één prostituee en betreft het een particuliere woning. Er is dan geen sprake van thuisprostitutie maar van een prive-huis, vallend onder categorie 3: overige seksinrichtingen. Er kan dan alleen een vergunning worden afgegeven als het maximumstelsel binnen deze categorie ruimte biedt.

Escortbedrijven

Een escortbedrijf is een bedrijf dat bedrijfsmatig prostitutie aanbiedt die op een andere plaats dan in de bedrijfsruimte wordt uitgeoefend. De escort heeft nauwelijks of geen weerslag op de openbare orde of het woon- en leefklimaat omdat een perceelsgebonden karakter ontbreekt. Voor de hantering van het maximumstelsel worden escortbedrijven daarom buiten beschouwing gelaten. In de APV is toch een vergunningplicht opgenomen om zicht te krijgen op deze weinig transparante tak van prostitutie en om ongewenste verschuivingseffecten tegen te gaan.

Straatprostitutie

Straatprostitutie heeft een zeer nadelige invloed op het woon- en leefklimaat, op de openbare orde en leidt vaak tot overlast. Straatprostitutie komt in Deventer niet voor en wordt ook als ongewenst beschouwd, reden waarom een verbod in de APV is opgenomen.

Sekswinkels

Onder sekswinkel wordt begrepen een voor publiek toegankelijke, besloten ruimte waar hoofdzakelijk goederen van erotisch-pornografische aard aan particulieren plegen te worden verkocht dan wel verhuurd. In de praktijk blijkt dat de vestiging van sekswinkels afdoende kan worden gereguleerd via het bestemmingsplan en dat het ter bescherming van de openbare orde of het woon- en leefklimaat niet nodig is deze winkels aan voorafgaand toezicht te onderwerpen. De APV biedt wel de mogelijkheid om in voorkomende gevallen op te kunnen treden tegen het ongewenst etaleren van erotisch-pornografische afbeeldingen of voorwerpen.

Dit alles leidt tot het volgende schematische overzicht:

Seksinrichting	Vergunningplichtig	Maximumstelsel
Seksbioscoop, - automatenhal, -theater	ja	ja: 2
Raamprostitutie	ja	ja: 14
Overige seksinr., bv. -seksclub -prive-huis -erotische massagesalon	ja	ja: 5
Thuisprostitutie (geen overlast, niet bedrijfsmatig)	neen	n.v.t.
Escortservice	ja	neen
Sekswinkel	neen	n.v.t.
Straatprostitutie	absoluut verbod	n.v.t.

4. Nadere regels seksinrichtingen

De door B&W vast te stellen nadere regels vallen uiteen in twee soorten voorschriften. De paragrafen 1 en 2 bevatten de technische voorschriften over bouwkundige en brandpreventieve eisen; indien voldaan wordt aan deze voorschriften wordt een **geschiktheidsverklaring** afgegeven en pas dan kan een aanvraag voor een APV-vergunning in behandeling worden genomen.

Paragraaf 3 bevat gebruiksvoorschriften die bij de exploitatie in acht moeten worden genomen en betrekking hebben op hygiëne, gezondheid, geneeskundig onderzoek en het bedrijfsbeleid.

Paragraaf 1 en 2 Technische voorschriften

Gebouwen en bouwwerken moeten voldoen aan de bouwkundige eisen zoals opgenomen in het Bouwbesluit. Specifieke gebouwgroepen, zoals logiesgebouwen, kennen specifieke eisen. Prostitutiebedrijven worden voor wat betreft het niveau van bouwtechnische voorschriften gerekend tot de categorie logiesgebouwen. In paragraaf 1 van de nadere regels worden deze voorschriften deels herhaald (omwille van de duidelijkheid) en deels aangevuld. Indien voldaan wordt aan de technische eisen wordt een geschiktheidsverklaring afgegeven. Pas indien men deze verklaring kan overleggen, kan men in aanmerking komen voor een APV-vergunning. Bouw- en woningtoezicht en de brandweer toetsen de technische regels. De geschiktheidsverklaring heeft een zakelijke werking, is verbonden aan het pand en hoeft dus niet opnieuw te worden aangevraagd indien er een nieuwe exploitant aantreedt.

De afgelopen tijd heeft de afdeling BWT al een inventariserend onderzoek gedaan bij de Deventer seksinrichtingen. Daarbij is gebleken dat de technische eisen in de praktijk uitvoerbaar zijn.

Paragraaf 3 Gebruiksvoorschriften

De gebruiksvoorschriften hebben betrekking op zaken als hygiëne, gezondheid, geneeskundig onderzoek en het bedrijfsbeleid in een seksinrichting: zelfbeschikking, weigeren klanten en handelingen, verplicht meedrinken en werken zonder condoom. De gebruiksvoorschriften moeten bij de exploitatie in acht genomen te worden. Het overtreden van deze regels kan leiden tot het intrekken van de APV-vergunning. De GGD zal toezien op de naleving.

5. Overige regelgeving m.b.t. seksinrichtingen

Verder zal de Bouwverordening worden aangevuld met een bepaling op grond waarvan voor een seksinrichting waar meer dan 15 personen tegelijk aanwezig kunnen zijn, een gebruiksvergunning vereist gaat worden. Ook wordt nog een artikel toegevoegd inzake brandveiligheidseisen.

Tenslotte zal ook de Brandbeveiligingsverordening worden aangepast zodat ook seksinrichtingen die niet gevestigd zijn in gebouwen maar bijvoorbeeld op een boot aangepakt kunnen worden.

6. Handhaving

De invoering van een vergunningstelsel betekent dat verschillende, al dan niet gemeentelijke, diensten met de exploitatie van prostitutie te maken krijgen. Het gaat dan in de eerste plaats om de politie. Maar ook de afdeling Bouw- en woningtoezicht en de brandweer hebben een handhavende rol als het gaat om de bouw- en brandtechnische aspecten van het vergunningstelsel. En voorts heeft de G.G.D. een rol op het punt van de (volks)gezondheid. Er zullen nadere afspraken gemaakt worden zodat de betrokken instanties hun activiteiten op elkaar afstemmen. Er is een zgn. *handhavingsarrangement* ontwikkeld op basis waarvan op lokaal niveau afspraken gemaakt kunnen worden tussen de instanties die bij de handhaving van het prostitutiebeleid zijn betrokken. Immers, de controle op de naleving van gemeentelijke voorschriften is een bestuurlijke verantwoordelijkheid, maar moet worden afgestemd met het politieke en justitiele beleid. Daarnaast dient uiteraard op het punt van de handhaving ook regionale afstemming plaats te vinden. Op dit moment wordt nog gewerkt aan zo'n handhavingsarrangement.

Burgemeester en wethouders van Deventer, alsmede de burgemeester van Deventer, ieder voor zover het zijn bevoegdheden betreft,

besluit:

de Nota prostitutiebeleid (juli 2000) vast te stellen als beleidsregel in de zin van titel 4.3 van de Algemene wet bestuursrecht.

Deventer, 26 september 2000, nr. 2000.15942

Burgemeester en wethouders voornoemd,
secretaris, burgemeester,

mr. Th. Bakhuizen

drs. J. van Lidth de Jeude

Deventer, 26 september
2000, nr. 2000.15941

De burgemeester voornoemd,

drs. J. van Lidth de Jeude